

บทความวิจัย

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

วิไลพร เสถียรอุดร*, ณัฐนุช จันทวิมล**

*นักศึกษาลัทธิศรัทธาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*

** ดร. (พัฒนาองค์การ), อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และการจัดการการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการท่องเที่ยว โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำนวน 400 คนด้วยแบบสอบถามและใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา Independent t-test และ One-Way ANOVA

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นว่า เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.14, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านการคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตท้องถิ่นในแง่ของสังคมและวัฒนธรรม (Mean = 4.29, S.D.= 0.64) และด้านการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว (Mean = 4.27, S.D.= 0.74) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี (Mean = 4.14, S.D.= 0.58) อยู่ในระดับมาก ตามด้วยด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม (Mean = 4.13, S.D.= 0.62) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว (Mean = 4.08, S.D.= 0.59) ด้านการให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mean = 4.07, S.D.= 0.68) ด้านการจัดการทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Mean = 4.06, S.D.= 0.62) และด้านการคำนึงถึงขีดความสามารถรองรับ ของพื้นที่และความสะอาดของพื้นที่ (Mean = 4.04, S.D.= 0.71) 2) เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) เมื่อจำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว บุคคลร่วมเดินทาง แหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่าย

เฉลี่ยในการท่องเที่ยวต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, พฤติกรรมการท่องเที่ยว, เกาะเกร็ด

Article Research

*Opinions of Thai Tourists towards Cultural Tourism Management of
Koh Kred, Nonthaburi Province*

Wilaiporn Sathian u dorn, Natanuj Chandavimol***

**Graduate Student, M.A. (Hospitality and Tourism Industry Management), Bangkok University*

***Ph.D. (in Organization Development), School of Humanities and Tourism Management, Bangkok University*

Abstract

The objectives of this research were 1) to study opinion of Thai tourists towards cultural tourism management of Koh Kred, Nonthaburi province and 2) to compare opinion level of Thai tourists towards cultural tourism management of Koh Kred, Nonthaburi province classified by personal factors and travel behavior. The questionnaires were distributed to 400 Thai tourists traveling to Koh Kred, Nonthaburi province, using convenience sampling method. Descriptive statistics, Independent t-test and One-Way ANOVA were used to analyze the data collected.

The results indicated that 1) Overall, the level of Thai tourists' opinion towards cultural tourism management of Koh Kred, Nonthaburi province was high (Mean = 4.14, S.D.= 0.53). When considering each aspect arranged in descending order of mean values, it was found that maintaining local way of life in terms of society and culture (Mean = 4.29, S.D.= 0.64) and creating tourists' satisfaction aspect (Mean = 4.27, S.D.= 0.74) were at extremely high level, giving precedence to history archaeological site, arts and culture and traditions aspect (Mean = 4.14, S.D.= 0.58) was at high level, followed by preserving culture and environment (Mean = 4.13, S.D.= 0.62), tourists' safety of life and property (Mean = 4.08, S.D.= 0.59), educating all stakeholders (Mean = 4.07, S.D.= 0.68), economic, social and environmental sustainable management (Mean = 4.06, S.D.= 0.62) and considering carrying capacity of area and its cleanliness (Mean = 4.04, S.D.= 0.71); 2) when classified by personal factors, it was found that Thai tourists with different age, marital status and average monthly income had different opinion levels towards cultural tourism management of Koh Kred, Nonthaburi province at a

statistical significance level of 0.05; 3) when classified by travel behavior, it was found that Thai tourists with different purpose of travel, travel companion, source of travel information, and average spending had different opinion levels towards cultural tourism management of Koh Kred, Nonthaburi province at a statistical significance level of 0.05.

Keywords: Cultural Tourism Management, Travel Behavior, Koh Kred, Nonthaburi

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดผลประโยชน์ทั้งทางเศรษฐกิจ สร้างรายได้กว่า 2.23 ล้านล้านบาท มีมูลค่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวกว่าร้อยละ 17 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ซึ่งถือได้ว่าเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมสำคัญที่ช่วยขับเคลื่อนเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ กอปรกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวนั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามสภาพการณ์โลกและพฤติกรรมของผู้บริโภค อุตสาหกรรมท่องเที่ยวของไทยจึงต้องมีการปรับตัวตามกระแสโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และต้องวางแผนการพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรักษาและพัฒนาขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวของประเทศ (คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ, 2560) ปัจจุบันกระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวและมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศไทยมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวและได้มีการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมสืบเนื่องมาเป็นเวลานาน ซึ่งแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่อยู่ไม่ไกลจากเมืองหลวง คือ เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เป็นเกาะขนาดใหญ่กลางแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นชุมชนที่เจริญมาตั้งแต่ปลายสมัยอยุธยา วัดต่าง ๆ ที่สร้างขึ้นบนเกาะเป็นโบราณสถานที่สวยงาม สร้างขึ้นในสมัยอยุธยาตอนปลายทั้งสิ้น ในสมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระแห่งกรุงศรีอยุธยา ในปีพ.ศ. 2265 เรียกคลองนี้ว่า “คลองลัดเกาะน้อย” ต่อมากระแสน้ำได้เปลี่ยนทิศทางการไหลให้คลองขยายกว้างขึ้น เพราะถูกแรงของกระแสน้ำเซาะตลิ่งพังกลายเป็นแม่น้ำและมีสภาพเป็นเกาะเช่นปัจจุบัน (ปานจิตร จินศิริและพิรสิทธิ์ คำนวนศิลป์, 2556)

เกาะเกร็ดในปัจจุบัน เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัดนนทบุรี เนื่องจากอยู่ใกล้ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีวิถีชีวิตหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นวัดตามแบบมอญ วัฒนธรรมที่สะท้อนผ่านเครื่องปั้นดินเผาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) ได้เล็งเห็นถึงศักยภาพของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของเกาะเกร็ด ซึ่งเพียบพร้อมไปด้วยคุณค่าของประเพณีวัฒนธรรมไทย มอญ วิถีชีวิตที่เรียบง่ายแต่มีเสน่ห์ของวิถีชีวิตเกษตรและวิถีชีวิตริมน้ำ จึงได้เริ่มดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนในพื้นที่ตำบลเกาะเกร็ด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ผ่านโครงการสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนระดับประเทศตั้งแต่ปีพ.ศ. 2551 (องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน, 2554)

จากความเป็นมาและความสำคัญข้างต้น จะเห็นได้ว่าการอนุรักษ์และการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป รวมถึงการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีวัฒนธรรมหลากหลาย เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการท่องเที่ยว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง กระบวนการในการจัดการการท่องเที่ยวเพื่อศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการพัฒนาด้านภูมิปัญญา สร้างสรรค์ เคารพต่อสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ศักดิ์ศรี และวิถีชีวิตผู้คนภายในบริเวณเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
2. ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยประเด็นที่ศึกษาความคิดเห็นแบ่งตามแนวคิดลักษณะสำคัญของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ได้แก่ ด้านการให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี ด้านการจัดการทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ด้านการคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่ของสังคมและวัฒนธรรม ด้านการให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ด้านการสร้างควมพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว ด้านการคำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของพื้นที่และความสะอาดของพื้นที่และด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยนี้มีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการจัดการการท่องเที่ยว โดยผู้วิจัยทบทวนทฤษฎีและงานที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เป็นวิธีการศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมผ่านการเดินทางท่องเที่ยว เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการพัฒนาด้านภูมิปัญญา สร้างสรรค์ เคารพต่อสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ศักดิ์ศรี และวิถีชีวิตผู้คน (ชาญวิทย์ เกษตรศิริ, 2540) ซึ่งมีลักษณะสำคัญ ได้แก่ การท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีการจัดการอย่างยั่งยืน ทั้งเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยยึดหลักไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือให้กระทบน้อยที่สุด ให้คงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่สังคมและวัฒนธรรม โดยยึดหลักที่ว่าต้องให้เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวที่ต้องการศึกษาความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรมอันหลากหลาย ต้องเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่ให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยว เป็นการกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น เป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีการตลาดของบริการท่องเที่ยวครบตามเกณฑ์แห่งการอนุรักษ์อย่างแท้จริง การเพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้รับทำให้ต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก และเป็นการท่องเที่ยวในลักษณะที่คำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของพื้นที่และความสะอาดของพื้นที่ เป็น

การท่องเที่ยวในลักษณะที่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา, 2548)

2. การจัดการการท่องเที่ยว หมายถึง การกระทำอย่างมีเป้าหมายที่สอดคล้องกับหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดที่เหมาะสม ยิ่งไปกว่านี้ต้องคำนึงถึงสภาพที่แท้จริง รวมทั้งข้อจำกัดต่าง ๆ ของสังคมและสภาพแวดล้อม การกำหนดแนวทาง มาตรการ และแผนปฏิบัติการที่ดีต้องคำนึงถึงกรอบแนวคิดที่ได้กำหนดไว้ มิฉะนั้นการจัดการท่องเที่ยวจะดำเนินไปอย่างไร้ทิศทาง (อดิศร ศักดิ์สูง, 2559) ในการบริหารจัดการทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะมีรูปแบบการบริหารใน 2 ระดับ คือ ระดับแนวนอน ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้อง และระดับแนวตั้ง คือ หน่วยงานของรัฐในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งองค์กรที่ไม่ใช่ของรัฐบาล แต่มีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวแทนปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวม และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร แรงงาน ความรู้ ตามอำนาจของผู้คนในท้องถิ่นได้ (วรรณพร วณิชชานุกร, 2540)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี และเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และพฤติกรรมการท่องเที่ยว

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวที่เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ระหว่างเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2561-เดือนมกราคม พ.ศ.2562 จำนวน 400 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีที่ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 โดยแบบสอบถามมี 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว ตอนที่ 2 ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยว และตอนที่ 3 ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยลักษณะคำถามเป็นมาตราวัด 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยมากที่สุด (5) เห็นด้วยมาก (4) เห็นด้วยปานกลาง (3) เห็นด้วยน้อย (2) เห็นด้วยน้อยที่สุด (1) นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม พบว่ามีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคที่ระดับ 0.965 ซึ่งถือว่ามีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ในการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างได้จริง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบสอบถามในส่วนปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่และร้อยละ ส่วนการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยกำหนดเกณฑ์ประเมินและความหมายของระดับความคิดเห็น ดังนี้ 1.00-1.80 (เห็นด้วยน้อยที่สุด) 1.81-2.60 (เห็นด้วยน้อย) 2.61-3.40 (เห็นด้วยปานกลาง) 3.41- 4.20 (เห็นด้วยมาก) และ 4.21-5.00 (เห็นด้วยมากที่สุด) ในส่วนของการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยว จำแนกตามตัวแปร ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ Independent t-test และ One-Way ANOVA

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว

จากข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงจำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 56.25 อายุระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 77.50 มีสถานภาพโสด จำนวน 355 คน คิดเป็นร้อยละ 88.75 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 48.50 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,001-25,000 บาท จำนวน 239 คน คิดเป็นร้อยละ 59.75 ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	175	43.75
หญิง	225	56.25
อายุ		
17 – 20 ปี	25	6.25
21 – 30 ปี	310	77.50
31 – 40 ปี	43	10.75
41 – 50 ปี	22	5.50
สถานภาพสมรส		
โสด	355	88.75
สมรส	45	11.25
ระดับการศึกษา		

ต่ำกว่าปริญญาตรี	44	11.00
ปริญญาตรี	280	70.00
สูงกว่าปริญญาตรี	76	19.00
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	97	24.25
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	45	11.25
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	64	16.00
พนักงานบริษัทเอกชน	194	48.50
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
10,000 บาท หรือต่ำกว่า	50	12.50
10,001-25,000 บาท	239	59.75
25,001-40,000 บาท	92	23.00
40,001-55,000 บาท	5	1.25
55,001 บาทขึ้นไป	14	3.50

2. ข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

จากข้อมูลพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามมีวัตถุประสงค์ เพื่อพักผ่อนในวันหยุด จำนวน 215 คน คิดเป็นร้อยละ 53.75 มีบุคคลร่วมเดินทาง คือ เพื่อน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 เคยมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด 1 ครั้ง จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00 ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดทางอินเทอร์เน็ต จำนวน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 มีค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวันประมาณ 501-1,000 บาท จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวครั้งนี้		
เพื่อพักผ่อนในวันหยุด	215	53.75
เพื่อศึกษาวัฒนธรรมประเพณี	14	3.50
เพื่อชื่นชมบรรยากาศ	76	19.00
เพื่อการประชุมสัมมนา	18	4.50
เพื่อรับประทานอาหารและซื้อของที่ระลึก	77	19.25
บุคคลร่วมเดินทาง		

ครอบครัว	118	29.50
เพื่อน	137	34.25
เพื่อนร่วมงาน	22	5.50
แฟน/คนรัก	123	30.75
ประสบการณ์ในการเคยมาท่องเที่ยวเกาะเกร็ด		
ไม่เคยมา	96	24.00
เคยมา 1 ครั้ง	164	41.00
เคยมา 2-3 ครั้ง	119	29.75
เคยมามากกว่า 3 ครั้ง	21	5.25
แหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ด		
เพื่อน/ญาติ	149	37.25
หนังสือพิมพ์/นิตยสาร	2	0.50
อินเทอร์เน็ต	216	54.00
วารสารการท่องเที่ยว	33	8.25
ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวเฉลี่ยต่อคนต่อวัน		
500 บาทหรือต่ำกว่า	74	18.50
501-1,000 บาท	210	52.50
1,001-2,000 บาท	86	21.50
มากกว่า 2,000 บาท	30	7.50

3. ข้อมูลความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

จากข้อมูลระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นว่าเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.14, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่ของสังคมและวัฒนธรรม (Mean = 4.29, S.D.= 0.64) และด้านการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว (Mean = 4.27, S.D.= 0.74) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านการให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี (Mean = 4.14, S.D.= 0.58) อยู่ในระดับมาก ตามด้วยด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม (Mean = 4.13, S.D.= 0.62) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว (Mean = 4.08, S.D.= 0.59) ด้านการให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย (Mean = 4.07, S.D.= 0.68) ด้านการจัดการทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน (Mean = 4.06, S.D.= 0.62) และด้านการคำนึงถึงขีดความสามารถรองรับ ของพื้นที่และความสะอาดของพื้นที่ (Mean = 4.04, S.D.= 0.71) ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยแสดงเป็นภาพรวม

ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล	ลำดับ
ด้านการให้ความสำคัญกับประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ศิลปวัฒนธรรมและประเพณี	4.14	0.58	มาก	3
ด้านการจัดการทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	4.06	0.62	มาก	7
ด้านการคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่ของสังคม และวัฒนธรรม	4.29	0.64	มากที่สุด	1
ด้านการให้ความรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย	4.07	0.68	มาก	6
ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม	4.13	0.62	มาก	4
ด้านการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยว	4.27	0.74	มากที่สุด	2
ด้านการคำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของพื้นที่และความสะอาดของพื้นที่	4.04	0.71	มาก	8
ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว	4.08	0.59	มาก	5
รวม	4.14	0.53	มาก	

4. การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

จากการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อจำแนกตามพฤติกรรมการท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว บุคคลร่วมเดินทาง แหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวันต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีในภาพรวม จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและพฤติกรรมการท่องเที่ยว

ปัจจัยส่วนบุคคล	t/F	p-value
-----------------	-----	---------

เพศ	0.065	.984
อายุ	9.355	.000
สถานภาพสมรส	-2.600	.010
ระดับการศึกษา	1.262	.284
อาชีพ	0.606	.612
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	6.721	.000
พฤติกรรมการท่องเที่ยว		
วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว	5.864	.000
บุคคลร่วมเดินทาง	5.158	.002
ประสบการณ์ในการท่องเที่ยว	2.066	.104
แหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับการท่องเที่ยว	15.581	.000
ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการท่องเที่ยวต่อคนต่อวัน	17.886	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

1. นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นว่า เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการจัดการด้านการคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่ของสังคมและวัฒนธรรมและด้านการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากเกาะเกร็ดนับเป็นแหล่งท่องเที่ยวของชุมชนที่ขึ้นชื่อในจังหวัดนนทบุรี โดยเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีวิถีชีวิตหลากหลาย อาทิ วัดตามแบบมอญ วัฒนธรรมที่สะท้อนผ่านเครื่องปั้นดินเผาที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยคณะกรรมการท่องเที่ยวชุมชนเกาะเกร็ดและชาวบ้านมีความต้องการที่จะพัฒนาและยกระดับไปสู่องค์กรพัฒนาการท่องเที่ยวที่มีรายได้เป็นของตนเอง การจัดการการท่องเที่ยวเช่นนี้ จึงทำให้นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นว่าการจัดการด้านการคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่ของสังคมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับมากที่สุด สามารถสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวในระดับมากที่สุดเช่นกัน

2. นักท่องเที่ยวชาวไทยมีความคิดเห็นว่า เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในด้านการคำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของพื้นที่และความสะอาดของพื้นที่อยู่ในระดับมาก แต่พบว่าค่าเฉลี่ยในด้านนี้ต่ำที่สุด เนื่องจากแม้ว่าเกาะเกร็ดมีความพยายามในการรักษาเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยวให้ดูเป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด และน่าอยู่สำหรับชุมชนโดยรอบ รวมทั้งการคมนาคมเพื่อการท่องเที่ยวก็มีการจัดการอำนวยความสะดวก แต่อาจยังมีจำนวนเจ้าหน้าที่ประจำตามจุดต่าง ๆ ไม่เพียงพอต่อการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่มีปริมาณมาก จึงยังมีการจัดการที่ไม่เหมาะสมระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวกับความสามารถในการรองรับของพื้นที่

3. จากข้อค้นพบที่ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ดแตกต่างกัน โดยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ดแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ จุฑาภรณ์ ทองเพ็ง (2554) ที่ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า นักท่องเที่ยวที่มีช่วงอายุต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธรวรารามวรวิหารแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากว่านักท่องเที่ยวในช่วงวัยที่แตกต่างกันมีประสบการณ์ ความเข้าใจ ความสนใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมแตกต่างกัน จึงทำให้มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแตกต่างกัน สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีสถานภาพสมรสแตกต่างกัน พบว่า มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ดแตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) ที่กล่าวว่า สถานภาพสมรสมีส่วนสำคัญต่อการตัดสินใจของบุคคล คนโสดจะมีอิสระทางความคิดมากกว่าคนที่แต่งงานแล้ว ประกอบกับลักษณะการท่องเที่ยวของคนโสดและคนที่มีความแตกต่างกัน จึงทำให้ลักษณะและกิจกรรมการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความแตกต่างกัน ส่งผลให้ความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมีความแตกต่างกันไปด้วย ส่วนในด้านของรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกาะเกร็ดแตกต่างกัน ซึ่งตามที่ ณัฐกานต์ โรจนุตมะ (2542) พบว่า รายได้เป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดอุปสงค์ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อครั้งที่ใช้ในการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก คือ ถ้ารายได้มากขึ้นก็จะใช้จ่ายเงินเพื่อการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น เนื่องจากลักษณะของสินค้าต่างๆ ที่จำหน่ายในบริเวณเกาะเกร็ดส่วนใหญ่เป็นอาหารขนม และสินค้าพื้นบ้าน เช่น เครื่องปั้นดินเผา ซึ่งมีราคาไม่สูงนัก เหมาะกับนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีรายได้ไม่สูงมาก จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นักท่องเที่ยวในกลุ่มรายได้ที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมแตกต่างกัน

4. จากข้อค้นพบที่ว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีพฤติกรรมการท่องเที่ยวแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกาะเกร็ดแตกต่างกัน โดยพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยวแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ดแตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเพื่อศึกษาวัฒนธรรมประเพณีเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจด้านนี้โดยเฉพาะ และมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวแตกต่างจากกลุ่มอื่น เนื่องจากเกาะเกร็ดเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีการฟื้นฟูประเพณีและวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นเพื่อดึงดูดใจนักท่องเที่ยว มีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวที่มีความเหมาะสมกับสภาพวัฒนธรรมของพื้นที่อย่างสม่ำเสมอ จึงทำให้นักท่องเที่ยวที่มีวัตถุประสงค์ในการเดินทางแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุขุมลย์ หนูมาศ (2552) ที่ได้ให้ความเห็นว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในรูปแบบที่หลากหลายแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผลให้เป้าหมายของการท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันไปด้วย ส่วนที่พบว่านักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีบุคคลร่วมเดินทางแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวแตกต่างกัน เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางมากับครอบครัว มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวแตกต่างจากกลุ่มอื่น เนื่องจากเกาะเกร็ดมีกิจกรรมทางการท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวหลากหลายเหมาะกับทุกเพศทุกวัย อาทิ กิจกรรม

ตากบาตรทางน้ำ พายเรือ การเรียนรู้วิธีการทำเครื่องปั้นดินเผา เป็นต้น จึงทำให้นักท่องเที่ยวนิยมมาเที่ยวกันเป็นครอบครัว สำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีแหล่งข้อมูลที่ได้รับเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเกาะเกร็ดแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกาะเกร็ดแตกต่างกัน โดยในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่ได้รับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารมีความคิดเห็นว่า เกาะเกร็ดมีการจัดการการท่องเที่ยวมากที่สุดแตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ เนื่องจากเกาะเกร็ดมักจะได้รับ การนำไปเขียนในหนังสือและนิตยสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เพื่อเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวมาท่องเที่ยว ซึ่งทำให้ได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในเชิงลึก การได้รับข้อมูลจากแหล่งที่แตกต่างกัน จึงทำให้นักท่องเที่ยวมีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกาะเกร็ดแตกต่างกัน และนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในการท่องเที่ยวต่อวันต่อคนแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของเกาะเกร็ดแตกต่างกัน โดยนักท่องเที่ยวที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยสูง เพราะเป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีความสนใจและพอใจกับสินค้าที่หลากหลายและกิจกรรมการท่องเที่ยวของเกาะเกร็ด จึงพร้อมที่จะใช้จ่าย และทำให้มีระดับความคิดเห็นต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเกาะเกร็ดแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1) จากข้อค้นพบที่ว่า เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการจัดการด้านการคงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของท้องถิ่นในแง่ของสังคมและวัฒนธรรมและด้านการสร้างความพึงพอใจแก่นักท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด จึงควรสนับสนุนให้ชุมชนโดยความร่วมมือจากหน่วยงานทุกภาคส่วนร่วมมือกันรักษาแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมนี้ให้มีความยั่งยืนและส่งผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมให้น้อยที่สุด

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามามีบทบาทในการให้ความสำคัญกับทรัพยากรทางวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม รวมถึงดูแลเอาใจใส่สถานที่ท่องเที่ยวให้คงความสวยงาม อยู่ในสภาพดีและส่งเสริม พัฒนา ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีการจัดการที่ดีและเป็นระบบต่อไป

3) จากข้อค้นพบที่ว่า ในด้านการคำนึงถึงขีดความสามารถรองรับของพื้นที่และความสะอาดของพื้นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด จึงควรมีการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีความเหมาะสมระหว่างจำนวนนักท่องเที่ยวกับความสามารถในการรองรับของพื้นที่ ตลอดจนควรมีระบบในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสะอาดอยู่ตลอดเวลา

4) ควรมีการจัดทำหาคุเทศกให้ความรู้และข้อมูลสำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเกาะเกร็ดแก่นักท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม ตลอดจนสอดแทรกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเข้าไว้ใน การบรรยายด้วย เพื่อให้ นักท่องเที่ยวเกิดความเข้าใจในแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงควรพัฒนาเกาะเกร็ดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต้นแบบในการเรียนรู้เรื่องการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่นและสิ่งแวดล้อม

2. ข้อเสนอแนะต่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาปัจจัยอื่นที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี อาทิ การสื่อสารการตลาด การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น
- 2) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรีกับการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนอื่น เพื่อทราบถึงข้อดี รวมถึงปัญหา และนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ. 2560. แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔). กรุงเทพฯ: สำนักงานกิจการโรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- จุฑาภรณ์ ทองเพ็ญ. 2554. ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดโสธรวรารามวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา. ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชาญวิทย์ เกษตรศิริ. 2540. การท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- ณัฐกานต์ โรจนุตมะ. 2542. ปัจจัยที่กำหนดอุปสงค์การท่องเที่ยวภายในประเทศของชาวกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญเลิศ จิตต์พัฒนา. 2548. การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปานจิตร จินหิรัญและพิรสิทธิ์ คำนวนศิลป์. 2556. ผลกระทบของการท่องเที่ยวต่อชุมชนชาวเกาะพะงัน. ใน การประชุมหาตใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4 เรื่อง การวิจัยเพื่อพัฒนาสังคมไทย (หน้า 158-165).
- วรรณพร วณิชชากร. 2540. การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพฯ: ทรรปณ์ศิลป์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2538. พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุขุมาลัย หนุมาศ. 2552. แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการชมวัดและพิพิธภัณฑ์ กรณีศึกษา วัดพระมหาธาตุหิรัญนิเวศน์ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. 2554. โมเดลพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แผนแม่บทการพัฒนาการท่องเที่ยวของชุมชนเกาะเกร็ด. สืบค้นจาก <http://www.dasta.or.th/th/aboutus/item/545-545>.
- อดิสร ศักดิ์สูง. 2559. การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนในรูปแบบหมู่บ้านวัฒนธรรมเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน บริเวณคาบสมุทรสทิงพระ. รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.